

VANDBORGREVYENS SANGE

Fra 1998 og fremefter

Fælleshusets tryk

VANDBORGREVYENS SANGE

Efter mere end ti år med Vandborgrevy, har vi nu så stort et materiale af originale revyviser, at de bør gemmes samlet, så de kan genfindes af de , som oprindeligt har hørt dem. Eller de kan nylæses af de, der ikke har set revyerne. Det kan lade sig gøre fordi Hanne Borg samvittighedsfuldt har bevaret dem år for år, så der kun manglede ganske få. Under mit arbejde med at ordne dem, er jeg i den grad blevet overbevist om at de er bevaringsværdige, at jeg agter at påtage mig at opdatere samlingen, så længe jeg kan. Trods et omfattende detektivarbejde, har jeg ikke i alle tilfælde kunnet identificere melodi, forfatter eller sanger. De steder, hvor der mangler et eller andet, eller jeg har været i tvivl, er det mærket med **rødt**. Hvis nogen kan bidrage med at afhjælpe disse mangler eller har fundet fejl, vil jeg gerne høre om det. Så kan det komme som rettelsesblade sammen med opdateringerne ved næste revyfest. Send eventuelt på mail: bnjacobsen@vip.cybercity.dk Jeg har samlet sangene kronologisk, og så vidt muligt i den rigtige rækkefølge i den aktuelle revy. De manglende revyer 1999 og 2001 antager jeg skyldes, at der ikke var nogen revy.

God fornøjelse!

Januar 2012

Niels Jacobsen

1998.

Fra dette års revy har jeg ikke ret meget, udover en oversigt, indeholdende en række spændende punkter. Lortesketch om kloakeringen fra Ferring til Lemvig og noget om ”Klinkby Fodersamfund, mm.

Af viser har jeg kun fået overleveret Vandborgsangen:

VANDBORGSANGEN (Bodil Hauskov)
mel. Lemvigvalsen, sunget af alle medvirkende.

I Vandborg er vort hjem
her bo´de men´sker fra ældgamle tider.
Landskabet bugter, svimlende slugter-
bakkernes frugtbare ler.
-ja, fra Råbjerghøj og ned mod Ferring Strand
dyrker vi vor jord, vi er bønder alle mand.
Alt hvad hjertet ønsker, er på dette sted.
Vandborg er det bedste, det står vi gerne ved.

Til Vandborg hører vand,
vestpå slår bølgerne hårdt imod stranden.
Vesernes vande ned imod Strande
stråler og blinker i sol..
Ak skole, købmand, mejeri har lukket hver sin dør.
Forsamlingshuset har vi, og kirken står som før.
Alt hvad hjertet ønsker, er på dette sted
Vandborg er det bedste, det står vi stadig ved.

Vi slutter vor revy,
tak at I alle var kommet til stede!
Om ikke længe kan vi nok trænge
til lidt musik og en dans.
For vi ved i Vandborg at en lille fest
er det bedste middel mod den vintersure blæst.
Nu begynder dansen, unge, gamle – kom!
Vi skal ud på gulvet og ha´ os en svingom!

2000.

Revyen 2000 har kraftcentret: Danielles frisørsalon som udgangspunkt. Her mødes gud og hvermand om en række af samfundets brændende problemer. Først åbningsang:

ÅBNINGSSANG (Bodil Hauskov)

mel. Vi er alle i samme båd, sunget af alle på skift.

Her har vi hus og her har vi pynt,
her har vi festen, og den er knapt begyndt.

Her har vi folk i by og på landet,
oppe på bakken og nede ved vandet,
Store og små, gamle og ny
sidder og venter på vor revy.

Her har vi Vandborg, karosseriet,
her har vi træplader på mejeriet,
her er træ og mejeri,
her er stort karosseri,
her er hus og her er pynt,
her er festen, knapt begyndt.

Her har vi folk

Her har vi kirken og her har vi pladsen,
pladsen er fredet, det ved Lauge Madsen.
Her er Lauge og René´
og de bygger og gør ve´,
her er træets mejeri, her er fint karosseri,
her er Vandborg her er gæst,
her er pyntet op til fest.

Her har vi folk

Her er en bus med unger der griner,
her er cyklister, der kør´ så det hviner.
Her er bussen, her er Riis,
her er cykelsport og fis,
her er kirke, her er plads, her er fredningsnævn og gas,
mejeri og træ leveret,
vogne der bli´r fint monteret,
her er hus og her er gæst,
her er Vandborg med sin fest.

Her har vi folk

Her har vi Ferring, der har man ferie,
der er hotel og butik og cafeteria
Her er Ferring med hotel,
hvor man aldrig ser en sjæl,
her er bussen, her er Riis,
her er cykelsport og fis, her er kirken, her er pladsen,
fredningsnævnet scorer kassen,
her er langt til mejeriet,
også til karosseriet, der er havet, der er blæsten,
her er Vandborg, her er festen.

Her har vi folk

Her har vi juks i menighedsrådet,
Viggo han vrøvler og ingen kan forstå'et,
her er rådet med sit bøvl,
her er Viggo med sit vrøvl,
her er Ferring med hotellet,
ejeren er sat i spjældet,
her er bussen, som er kørt,
her er cyklen, som er rørt, her er kirken, her er pladsen,
der huser' Rene' og Madsen, her er træ i Mejeriet,
vogne fra karosseriet,
her er Vandborg, her er bedst
når med Ferring vi har fest.

Her har vi folk i by og på landet,
oppe på bakken og nede ved vandet,
store og små, gamle og ny:
VELKOMMEN ALLE TIL VOR REVY!!!

Kristian Lind (Kris) måtte lægge figur til en økolandmandssang:

ØKOLANDMANDSSANG (Bodil Hauskov)
mel. dus med himlens fugle, sunget af Aksel Jensen

Vi landmænd har det hårdt til tider,
vi tjener småt, endskønt vi slider.
Men hjælpen ligger i
dether: ø-ko-lo-gi:
Det er slut med kemikalier,
jeg vil aldrig sprøjte mer,
og jeg gøder med fækalier,
som jeg henter her og der.
Jeg går ind for sunde marker og friske grønne træer,
fordi det gir´ mig noget som jeg syn´s er meget værd.
Et tilskud, en merpris for al min produktion.
En status, en goodwill, som gælder min person.
Jeg går ind for grønne marker og friske grønne træer,
for økologien gir´ mig det, som gør livet allermest værd.

Og når jeg nu går i butikker,
så ser jeg økovarer ligger
der – på den dyre plads, det er mig tilpas.
Jeg min fremtid trøstigt skuer,
for der er rift om mig,
skolebørn og øko-fruer
de elsker bare mig.
Og jeg elsker min avance og folkets sympati,
ja, alt det der er noget som jeg vældig godt ka´ li´ .
Og skidt så at lidt må man altid trækkes med:
Et vandhul, en rørskov og ukrudt hvert et sted.
Det er slut med kemikalier, jeg vil ikke sprøjte mer,
for jeg har fundet ind til det, som gør livet allermest værd.

Næste vise behandlede den omsigribende cykelsport:

CYKELSANG (Kaj Lauridsen)
mel. Hjemmebrønderiet, Arne Noe sang.

Der bor her i Vandborg en underlig flok,
af selvpineri kan de ikke få nok.
Er de body-builder, ja hvad skal man tro?
Ritualerne starter, når byen går til ro.

De ifør´ sig klæder med læder og strut,
vi troede nu ellers at det var forbudt.
Så lister de frem med hver sit apparat,
og forsvinder herfra i en helvedes fart.

Så gårdet derud over stokke og sten.
De praler lidt med, at de har gode ben.
Hvis I, kære publikum tænker på smuds,
nu en afsløring følger, her li´ på en studs.

Det er cykelfolket fra Vandborg på tur,
mens alle os andre så napper en lur.
Da runder de Ringkøbing og Dejbjerglund,
og de bilder sig ind, det sku´ være så sund.

Af udstyr har hvermand jo to cykler, mindst.
Monstro de har vundet en lottogevinst.
En cykel til landevej – en te æ skov.
De sku´ med dem i sengen, hvis de ku´ få lov.

Tro ikke den cyklen er ungdomsletsind,
det er ældre herrer – forstår ikk´ en pind!
Før gik de i haven med der´s skuffejern,
men nu daglig de cykler en smuttur til Skjern.

De har racercykler med styr, der er bøjt´n,
og så mange gear, at man tror det er løgn.
Og cykelcomputer – ja noget der vil.
Tour de France´n nu venter, de skal blot si´ til.

Bacillen har bredt sig til piger i byen,
men de cykler ikke til Fanø og Fyn.
De når sjældent læng´re end til Holstebro,
hvor de må ind, prøve nye cykelsko.

Så husk, kære venner, slå bremserne i,
hvis en der derhjemme en cykel kan li´.
Det ender med skilsmisse eller med mord,
så brug FUSSERNE, når du skal rundt på vor jord.

Nogle kontroverser om vandforsyning mm. i Ferring blev behandlet i to sange:

POULSEN (Alice Raundahl)

mel. I'm just a lumberjack (tømrersangen), Aksel Jensen sang

Lemvig kommune de har en mand,
der sørger for det kommunale vand.
På rådhuset har han et flot kontor,
privat han ellers i Vinderup bor.

Han byggede et sommerhus ved Ferring sø,
det blev så flot sådan pø om pø,
for Lyngsletten er jo et dejligt sted,
det ligger så kønt der ved søens bred.

Men sommerhuset har ingen vand
- skal han da hente det i en spand?
Ej heller el – mon der så skal ty´s
til varme tæpper og julelys?

Nej Poulsen havde en fin fidus
med vand og strøm til sit sommerhus,
for Poulsen, tænk dog, den fine mand
er vandværksformand ved Ferring Strand.

Med nøglen til Ferrings private vand,
som ejes af værkets betroede mand
og pumpeværkets elektricitet
er Poulsens hus vel tilgodeset.

Naturgrunde temmelig sumpede er,
så stakkels Poulsen fik våde tæer.
Og Poulsen tænkte sig om i en hast:
Hvordan bliver grunden nu tør og fast?

Da faldt hans blik på den vej-rabat,
og en-to-tre fik han skovlen fat.
Han fik en plæne så tør og sund,
mens vandet steg på hans nabos grund.

Det sker så tit at værket si´r stop,
at få det i gang er jo formandens job.
Han er i Vinderup, der går det godt
med masser af vand, så problemet er vort.

VANDSANG (som foregående)

En aften mutter og jeg sku´ ud,
hun stod parat i sit store skrud,
Jeg kom fra stalden ind så glad,
og skulle ha´ mig et dejligt bad.

Mit pæne tøj det lå parat,
nu skulle jeg bade mig i en fart,
jeg lug´ted af ko, som man tænke kan,
-- og så var der ikke en dråbe vand.

Jeg blev så gal at jeg banded´ og svor,
jeg smed mit tøj og råbte til mor:
Her hjælper kun en eneste ting:
Jeg vasker mig i vores havebassin!

Det var koldt, men jeg blev da ren,
så løb jeg ind på blåfrosne ben.
Jeg tror nu nok svigermor fik en prop,
da nøgen jeg steg af bassinet op.

En husholdningskonsulent spredte frygt med sangen:

VIRUS OG BAKTERIER (Per Henriksen)

mel. Virus og bakterier, Gitte Smith sang.

Der er virus og bakterier i maden, lille du,
de har aldrig inficeret som de inficerer nu,
blot en enkelt lille bid kan sætte tarmene i sving,
overalt er der en virus klar på spring.

Der er massevis af lækker mad på bordet,
når vi danske skal holde rigtig fest,
men husk blot på du intet må fortære,
før alt har været til laboratorietest.

Der er virus....

Og pas på når I nu ta´r en bid af bøffen,
for koen den har sikkert været gal,
kødet smager godt nok ganske særlig herlig,
men den menu kan være helt fatal.

Der er virus

I en kylling kan der være salmonella,
så hvis du nu ej har kogt din karklu´
er dit køkken sikkert ganske inficeret,
så ryger du afsted babu babu.

Der er virus

SLUTSANG (?)

mel. Jeg ta´r aldrig på valsen, sunget af alle medvirkende.

Der er ikke mere i årets revy,
men vi kommer da gerne tilbage på ny.
Vi håber at slet ingen følte sig stødt,
for vi mente det alt sammen kærligt og sødt.

Nu lukker butikken ----- butikken igen,
ja for alt har en ende, det har det såmænd.

2002

I revyen 2002 er scenen sat på Vandborg Mejeri, hvor gud og hvermand mødes. Igen går indledningssangen på: Vi er alle i samme båd.

INDLEDNINGSSANG (Per Funck)

mel. Vi er alle i samme båd, sunget af alle medvirkende.

Her har vi Vandborg, her har vi Ferring,
her har vi få't en festlig fortæring.
Her er folk fra øst og vest, vi skal ha' en mægtig fest.

Her har vi folk fra by og fra landet,
oppe på bakken og nede ved vandet,
store og små, gamle som ny,
sidder og venter på vor revy

Her har vi køer med mund og med klov,
her har vi hunde og de siger vov.
Her er hunde der si'r vov, her er køer med mund og klov,
Her er folk fra øst og vest, for vi holder vinterfest

Her har vi folk

Her har vi grise og her har vi gylle,
her har vi jorden som gyllen skal fylde,
her er grise, her er jord, her er gyllestrømmen stor,
her er køer med mund og klov, her er hunde der si'r vov,
her er folk, som vil ha fest, så vi holder vinterfest.

Her har vi folk ...

Her har vi valg og her har vi flæsk,
nogen har vundet og nogen fik tæsk,
Her er valg og her er flæsk, her er tømmermænd og tæsk,
Her grise der gi'r gylle, så skal jorden nok få fylde,
her er køer, her er klov, her er hunde, her er vov,
her er stillet an til fest, så det spør's i øst og vest.

Her har vi folk

Her har vi en fra folkepartiet,
på Christiansborg lige frisk fra mejeriet,
Her er flere stemmer i vores gamle mejeri,
her er valg og her er flæsk, her er tømmermænd og tæsk,
her er grise, her er gylle, som vil hele jorden fylde,
her er køer med mund og klov, hunden den si´r bare vov,
her er folk fra øst og vest, for vi trænger til en fest.

Her har vi folk ...

Her har vi bedste og her har vi mor,
her er den lille, og den er blevet stor,
Her er bedste, her er mor, her er lille her er stor,
her er folk og her´r parti, og vort gamle mejeri,
her er valg og her er flæsk, her er tømmermænd og tæsk,
her er gylle, her er gris, jorden stiger blot i pris,
køerne har mund og klov, hunden den si´r bare vov,
folk er mødt til vinterfest, ja fra både øst og vest.

Her har vi folk ...

Her har vi marked og her har vi kræmmer,
biksen er åben, se blot hvad den gemmer,
her er hund, der siger vov og en lille kalv med klov,
her er lille, her er stor og min søde bedstemor,
her er folk, der ta´r parti for vort gamle mejeri,
her er valgfrit fedt og flæsk, her er tømmermænd og tæsk,
her er gris og her er gylle, her er jorden med sin fylde,
her er køer med mund og klov, var der nogen, der sa´ vov?
her er folk fra øst og vest, for vi holder vinterfest.

Her har vi folk ...

Jette Jespersen var uventet blevet valgt ind i folketinget for Dansk Folkeparti:

GYNGERNE OG KARRUSELLERNE (Kaj Lauridsen)

mel. Gyngerne og karrusellerne, sunget af Arne Noe.

Hvad sker der her i Vandborg nu i den mørke tid,
I kender svaret jo, sandsynligvis, ikke da en skid.
Her tuller vi jo rundt, og vi passer vores job,
forbander væk´uret når vi skal op ----
En lille søvnig soveby, ja vores base kan ingen stikke,
her er ingen tegn på vold og husspektakler, nej for vi gider ikke.
Selv om smarte københavnersnuder kalder os for det vilde vesten,
så sku´ de kom herover, så de ku´ lære at klappe hesten.

Men så kom valget ti vort folketing. Vi kender ingen af ----
kandidaterne til Borgen, og vi spørger, jamen hvad skal det nytte,
vi klarer selv finanserne herude, nemlig jo ved at bytte.
Så hvad skal vi med en lov og paragraf, vi ikke kan overholde,
vi har da aldrig haft en flaske, der var grund til at fortolde.

I Vandborg mejeri er der kommet vældig gang,
og der er kø af gamle Lada'er med trailer dagen lang,
der handles og regeres, som i vort folketing,
det er so kræmmerne just kør' i ring -----
På Christiansborg hvor Nyrup tror at han går rundt med en trumf i ærmet,
men det var lige tidligt nok, så nu kan han gå og spil' fornærmet.
Ved valget havde han sig selv og både Auken og Ritt at gi' af,
men det var ikke trumfer nok, fordi de andre jo havde Pia.

Da får vi morn' kaffen gal i vor hals, Jette derovre fra ----
mejeriet, hun er sør'me valgt og ind i folketingsalen træder,
det er noget andet end at sælge savsmuld og fyr'træsbrædder.
Den politik som hun og Pia, der, på dagsordnen sætter,
drejer sig jo så vidt vi ved om ham Mohammed og så hans fætter.

Nu da vi har et medlem, her , af vores folketing,
så har vi drøftet et par ønsker, vi godt vil ha' i sving.
Det drejer sig nu ikke om bro og motorvej,
og ikke lufthavne, uha, men nej -----
Et selvbetjeningsvaskeri, som der kan vaske vor sorte penge,
det er en god og nyttig ting, som vi har savnet herude længe.
Og sku' vi nævne mere, hvad så med en toldfri butik i Brugsen,
men den skal holdes for os selv, så ikke andre skal nap' fidusen.

Vi ved da godt, hvor vor Jette er valgt, men det betyder da -----
ingenting hvis hun vil ta' sig af at vi får slettet en masse love,
og ikke mindst at sørge for at vi får guld og så grønne skove.
Hvis hun vil garantere de basale ønsker for os er hjemme,
så vil vi garantere, hun ved næste valg også får vor stemme.

Storbønderne var blevet endnu større.

Holgersang (Bodil Hauskov)

mel. jeg ejer både mark og eng, Aksel Jensen sang

Jeg ejer både mark og eng, og det er godt for mig
og fler´ og flere marker får jeg – langt fra mægbækvej
for jord og ejendom er nu det bedste som jeg ved
hvis nogen de vil sælge er jeg der som en smed.
Alligevel er det grisene, der står så pænt og æder
i hver sit lille bur, der mest mit hjerte glæder
foruden mine gutter og deres søde mutter.

Jeg har et mægtigt stuehus, og det er ganske nyt,
det gamle har vi pillet ned, for at det var yt
for man skal passe vældig på, når man har dyr og jord
at vogte på sin saldo, så den ikke bli´r for stor.
Alligevel er det grisene, der står så pænt og æder
i hvert sit lille bur, der mest mit hjerte glæder
foruden mine gutter og deres søde mutter.

og efter et par replikker:

Jeg har en mejetærsker, jeg har arvet fra min far
men tiden går og den er ikke mere hvad den var.
Nu har vi købt en ny, men den var samlet helt forkert,
for brugsanvisningen den fik vi aldrig læst og lært.
Alligevel er det grisene, der står så pænt og æder
i hvert sit lille bur, der mest mit hjerte glæder
foruden mine gutter og deres søde mutter.

Ja mine marker vokser, de vokser i en fart,
og jeg fornemmer at et navneskift vil komme snart,
for det med Vandborg-Ferring er nu alt for gammeldags,
og navnet Lundgård-Ferring er langt mere på sin plads.
Alligevel er det grisene, der står så pænt og æder
i hvert sit lille bur, der mest mit hjerte glæder
foruden mine gutter og deres søde mutter.

Så lidt om de truende skolelukninger og –sammenlægninger.

Skolesangen (Michael Johnsen)

mel. Hilsen fra os (Hausgaard), Michael Johnsen sang.

Vi har en skole i Klinkby, det er der vores børn skal lære
at læse og regne og Hvo´n man får en sund økonomi.
Kommunen de vil spare os andre for besværet
i Lomborg og Ramme har de samme problem som vi.
Hvis sådan tre skoler skal slås sammen i en region
og bygger vi en ny, ku´ vi spare en million
men skolen sku´ lig´ i Vandborg, har vi tænkt
eller i Klinkby i den veste ende
for inde i Lemvig, det syntes vi godt nok ik´.
Alle børn de ku´ nemt kom´ te´ a gå i vejen.

Kommunen de skal spare, det vil de tit og gerne
så synlig skole-rengøring skal prøves på æ land.
Det er mørkt når de pudser spejle og cisterner.
På den måde kan vi spare både sæbe og vand,
men pigerne fra Vandborg, de gør rent som de gjorde før
og de dytter stadig lige så frejdigt når de kører.
Men skolen sku´ lig´ i Vandborg, har vi tænkt
eller Klinkby ude i den veste ende
for inde i Lemvig, nej så vil vi vist bli´ snydt
vi ku´ så´n komme til at savne det bette dyt.

De unge i dag, de lær og spille på pc og computer
de får hurtigt lært det med at tjat på internet.
De sidder på djer´ røv og får en kjerste på få minutter
for knægten oppe på Lundgård gik det smertefrit og let.
Han fandt en bette pige og hende vil han holde ve´
til det gik op for ham det var hans søster han skrev te´
Men skolen sku´ lig´ i Vandborg, har vi tænkt
eller Klinkby ude i den veste ende.
Inde i Lemvig, nej hvem ku´ tænke sig det
så ku´ vi slet et´ kende dem, som vi skriver te´.

Hvis så´n en skole blev bygget for at spare kommunen kassen
og alle børn blev samled, blev det spændende og se
hvor mange det ku´ løkkes at få proppet ind i klassen
og hvor mange degne de så havde tænkt sku´ bruges til det.
Det er lige godt grov´ med det kommunen skal beregne
det var nemmere , hvis vi havde en skole, der var vor egen.
Men skolen sku´ lig´ i Vandborg, har vi tænkt
eller Klinkby ude i den veste ende.
Inde i Lemvig, nej hvem ku´ tænke sig det
alt det skole-køren vil bare være i vejen.

A kan godt forstå de kør så møj i rutebilen
det er ikk' så underligt, når Aksel er chauffør.
Han er så moderne, "Dieseltøj", han holder stilen
men vaske sit tøj i diesel, har jeg godt nok ikk' hørt før.
A ved ikk' om han af det kan blive sådan helt høj
vi andre blir, når han kør hjem i undertøj.
Men skolen sku' lig' i Vandborg, har vi tænkt
eller Klinkby ude i den veste ende
Inde i Lemvig, nej hvem ku' tænke sig det
så'n en chauffør ku' nemt gå lidt i vejen.

Der var kommet en del nye bedstemødre i Vandborg, og det gik ikke stille af.

Bedstemødrene (?)

mel. Bedstemorsangen, Ane Margrethe Bjerre, Gitte Gade og Gitte Vejbæk sang.

Du sparker din mor, og vips så er du der
til glæde for bedste, din mor til stort besvær.
Du pludrer, du ler, når jeg kør' tur med dig,
jeg viser stolt dig frem til dem, jeg møder på min vej.
Din bedste, hun vil altid hjælpe dig,
så hvem du end er, så velkommen til verden.
Jeg vil ta' del i dit liv og din færden
hvilken vej dit liv så end vil gå,
og hvilke skuffelser du end vil få.
Så si' r jeg: hvem du end er, så velkommen til livet
hvad der end sker, så vil et være givet,
første side skrives i et eventyr,
når din første morgen gry'r.

Så vokser du op og du bliver smuk og stor,
og det vil sikkert ske, du får problemer med din mor.
Det kan ikke undgås, det hænder af og til,
når mor hun siger nej til noget, som du netop vil.
Så bedste med støtte dig trofast vil stå bi,
det kan du roligt stole på fordi,
så hvem du end er, så velkommen til verden
Jeg vil ta' del i dit liv og din færden
hvilken vej dit liv så end vil gå,
og hvilke skuffelser du end vil få.
Så si' r jeg: hvem du end er, så velkommen til livet
hvad der end sker, så vil et være givet,
første side skrives i et eventyr,

2003

Dette års revy spiller mest på lokalstoffet, med en enkelt udflugt til det royale.

Først nogle vandværksproblemer:

AP (Alice Raundahl)

mel. Kajs sang, sunget af Aksel Jensen.

AP, AP, det er mig, vandværksformand, det er jeg
Du-bi du-bi du-bi-dej, formand AP, det er mig
pedel det kaldes jeg, det med vandet ordner jeg
tror du ej – alle haner styrer jeg, jeg, jeg, jeg, jeg.

Og efter et par replikker:

mel. Jeg er så glad for min cykel

Jeg er så glad for mit vandværk
jeg holder øje med alting
det er fordi i et vandværk
ska' det hele vær' i sving
og uret kører ikke
når vi ikke har no'ed strøm
og så skyller værket
når vi skal bruge vand
jeg holder øje med alting
så jeg drejer på et håndtag
og ellers gør jeg ingenting.

Og efter endnu et sæt replikker:

mel. sur, sur , sur

Vand, vand, vand, der er ingen vand
Jeg skal rejse med madammen
til Paris, det skal vi sammen
Vand, vand, vand, der skal være vand

Og endnu nogle:

mel. Bondemanden

Er man brandmand har man altid travlt
med at køre vand
hver gang AP roder med sit værk
skal de hele tiden kør'
rørene skal fyldes
så Ingolf's dyr får vand
alt skal vær' i orden
så med ro de rejse kan
er man brandmand har man altid travlt
med at køre vand.

Michael Johnsen sang noget så dristigt som en transvestitvise, skrevet af Bodil Hauskov, men teksten har jeg ikke fundet.

Så var der et hip til landmændenes nye forkærlighed for møller:

Æselsangen (Kaj Lauridsen)

mel. Så bare-bare-bare ta´det roligt, sunget af Holger Lundgaard Madsen.

Et yndigt land beskrevet i sange
det har vi hørt utallige gange
men der er kommet andre toner i vores paradys.
Alting skal nu være større
og også landbruget står for skud,
bonden vil oss´ ha´ sit på det tørre
så han har skift´ besætningen ud.

Hans gamle malkeko, den hed jo Bertha
Ja også Hertha
hvis der var to
Nu hedder malkekoen enten Bonus
ja eller Vestas
og den er go´
Den sender automatisk pengestrømme
og den skal hverken fodres – eller tømme,
Så han kan grine hele vej´n til banken
ja blot ved tanken
om denne ko.

Vindmøllen snurrer lystigt – mon fraire - ,
den skovler penge hjem til sin herre,
men hvad med alle os som skal betale møllestrøm.
Vi går fallit alle mænd og koner,
uha, endda, det er tudeskidt.
For vi skal fodre de strømbaroner,
og de gi´r ingenting på kredit.

Vor´ penge penge rækker til en enkelt pære
og kun desværre
på femten watt
At læse vor avis det er en jammer
i mørkekammer
og pæren mat.
Når solen synker ned i Vesterhavet,
så er det ikke meget vi får lavet,
så kan vi lissågodt kryw under dynen
og hvile trynen
så dybt godnat.

Hvad sker der dog derud´ i Høvsøre
er alle væsner da blevet skøre
at stille kæmpemaster op til ingen verdens nøtt´
De hævder at de skal måle vinden,
og derved informationer får.
De sku´ da bar´ ha´ spurgt os inden,
dem har vi haft adskillige år.

Når vinden blæser femogtyve meter
så kan vi se det
på vestre gavl,
ved næste trin, da ryger et par plader
af vor facader
så får vi travl.
Når stormen når de toogtredive meter
så letter vor gardiner og tapeter,
så hvad skal vi med master der kan måle
og overstråle
den ganske egn.

Hvis der er planer om flere møller
så ryger snapsen og vores øller,
ja så må vi gå over til postevand.
Men vi har vredet vor hjerneceller,
fundet en plan med pondus i,
nu er det jungleloven der gælder,
vi skal ha´ bremset det snurreri.

En læskærm, som kan dække hele landet
ja også vandet
det må vi ha´
om vi skal bruge allersidste jante
og arv fra tante
så pyt endda.
Så må de vindbaroner strække våben,
der bliver nok en hylen og en råben,
men vi skal ha´ de møller afmonteret
og reduceret
til gammelt jern.

Efter nogen snak om familiemønstre:

Før vi fik bil (?)

mel. Før vi fik bil, Gitte Schmidt sang

Herude i Vandborg, hvor vi bor
er vi et glad familiekor
både min mand og mig
og mange børn på vej
som ofte er hos bedstemor.
Hver dag var som en tur i skov'n
indtil vi fik den gamle vogn
og siden da er hver fridag brugt under den vogn.
Før vi fik bil
var vi alle lutter lagkagesmil
men nu går jeg og slynger med gloserne
og maser myoserne
ganske uden stil.
Det er egnt'lig mærk'ligt nok
at en lille rusten halvgammel rok
den kan ta' hele hyggen af familierammen
og få os alle sammen
til at gå amok.
Før tog vi på ferie
det' ikke noget must
nu er vi herhjemme
imens Thomas banker rust.
Det' godt gjort.
Før vi fik bil
tog vi af og til afsted mange mil.
Nu tar' han ned og leger med vennerne
og jeg sidder med enderne
bilen skal ha' stil.

THOMAS!! Nu skal han også ha' sandheden at vide.

Hver gang han har fri
så ses den efter indeni
det kan kadetten li'
jeg syn's den sku' ha' fri
men der sker meget mer
nemlig at vi må konstater'
at min mand han mødes
ned' hos Kaj med mange fler.
Nu skal i hør'
De ser til olie og udstødningsrør
men pludselig var bilens køler osse gå't
Kaj en ny hjem har fået

bilen den ska´ kør´
Sae De familieliv?
nej bilen bru´r tiden som var til hans viv
de smører og roder med en oliepind
snakker om ingenting
sikke et tidsfordriv.
Tror I at han ser det, hvis jeg får ordnet hår?
Eller hvis jeg køber
ny BH og sådan her står?
Det er godt gjort
den dumme bil
har taget hele min sexede stil
Kunne vi købe en børnecontainer? – nej,
så kan di ikke hygge sig
i værkstedet med Kaj!

THOMAS!! nu skal han også vide det, det ved gud han ska´
for ved de hvad?

Drengene går til gymnastik
jeg skulle tage dette stik
Nej, da drager Thomas af
Til dette lille puslinge-kick
og til mor/far – barnegygnastik
Jeg må blive hjemme fordi
fler´gange om ugen ta´r han afsted
Ta´r han måske et lille hvil?
Nej, min mand fremviser al sin sexappeal
han løber rundt og viser han er superfar
og Axel og Valdemar
hjælper ham med stil.
Nej, dengang vi fik børn
Tro´d jeg, også jeg sku´ ta´ min tørn
Men, nej, Thomas han svinger med ørne
jo, han er kør´ned
han fremstår som en ørn.
Siger til en veninde – hvordan det står
men ikke om hun forstår
jeg er heldig med så´n et skår
Det er godt gjort
siden han blev min
har de sværmet i den helt store stil
både min mor og veninderne
synes han er blændende
Fjeren sku være min.....og altså
gid han ville hilse på mig
og så forstå at jeg
også skal´ bru´ benzin!!

Og kønsroller:

Handymand (Per Funck)

mel. handymand, sunget af Gitte Smith, Gitte Gade og Gite Vejbæk.

De vil ha´ en handymand
en der kan sæt´ en bil i stand
de drømmer om en handymand.

En der har en lille fræk
stationcar med hængertræk
håndelag og indre ro
og spartelmasse nok til to.

De vil ha´ en handymand.....

En der har en virkelig lang
og checket papegøjetang.
En i kansas, der er blå
med seler og olie på

De vil ha´ en handymand.....

En der nusser om hver del
fra fælge op til loftspanel
så viskerne de kører glat
i regn og sne og dag og nat.

De vil ha´ en handymand.....

En der rigtig godt ka´ li´
et højpoleret frontparti
og en der ikke går i sort
hvis oliepinde er for kort.

De vil ha´ en handymand.....

Der ved hvordan et stempel kør´
har tjek på sit udstødningsrør.
Der ved hvad pigerne ka´ li´
En handymand har aldrig fri.

Kongefamilien fik denne vise:

Pingo-visen (Per Funck)

mel. Der kommer altid en pige og en sporvogn, Per Funck og Gitte Vejbæk vekselsang som Margrethe og Henrik.

M: Jeg er drengens mama, han er god og han er kærlig
han har ligget i min favn og sovet trygt og rart.

H: Jeg er knægtens papa, men jeg er nu ikke særlig
imponeret af hans stil og af hans vilde fart.

M: Den dreng er noét for sig

H: Han ligner ikke mig,
han tøver med at gifte sig—fordi:

M + H: Der kommer altid en sportsvogn og en pi'e til
og ing'n af delene ska' man la' sig vie til
Han presser sømmet i bund og si'r:
Det er potensen der sti'r og sti'r med lækre pi'r.
Og fotografjerne lurer på os nat og dag
for de vil ha' os i kassen, det' en pinlig sag.
Der kommer altid en sportsvogn, en pié
en sportsvogn, en pié en sportsvogn til.

M: Drengen han er jæger, altså dem der fra marinen,
han kan dykke under vand og holde på sit vejr.

H: Knægten, ja han jager for at sikre sig kaninen,
når han dykker er det under dynen med enhver.

M: Henri, nej la nu vær'

H: Jeg tror at han er sær
Han tøver med at gifte sig—fordi:

M + H: Der kommer altid.....

M: Vi skal holde nytårskur, det gør vi gerne årlig,
Pingo han ska' stå dig bi, for han har megen pli.

H: Knægten han har ingen pli, ja han er faktisk dårlig
han står kun og prinser sig, det må jeg sand'lig si'

M: Han er jo nummer to.

H: Ja, den er sør'me go'
Han tøver med at gifte sig—fordi:

M + H: Der kommer altid.....

M: Drengen har nu været langt omkring i verden,
han har rejst i Grønlands is og i Australien.

H: Knægten, han er vist en buk, der snuser efter færtten,
men lad gå hvis han har fundet frem til drømmepi'n.

M: Oh Mary, du er sød.

H: Han tænker mer' på kød.
Han tøver med at gifte sig—fordi:

M + H: Der kommer altid.....

Og så er der mange, der husker en vise med omkvædet: Ud te' æ Mazda (op til Alaska), men den har jeg ikke fundet.

2004

I revyens er der omtalt en velkomstsang, **men den er ikke fundet.**

Ellers gik man lige løs på landbruget udvikling og den helt nye statussymbol: malkerobotten:

Robotsangen (Kaj Lauridsen)

mel. Du er min øjesten, Thomas Vejbæk sang.

A er landmand med familie på min fødegård
og der er en særlig ting, som nær mit hjerte står
det er min malk-robot
og den er jættestor – og dyr
og når a så nusser den
så svæver a igen – på sky´r
min kone klager – hun ser mig ej
hun mener, at det går den gale vej
så går a ud til min malk-robot
for den forstår mæ godt – så de´

Nu vil a fortælle hvordan altså det gik te´
a var ved mi´ nabo, hvor der osse var æ smed
der stod hans malk-robot
ja som han li´ høj få´t – den sved
a blev så misund´lig at
a følt det var nat – I ved
a vend´ min traktor, tog i æ bank
en millionlån – mi´ jennest´ tank´
så a ku´ få mig en malk-robot
men det gik´e´ så godt – med de´

Men så fik a en afdragsordning ved æ smed
han skal ha´ en ko pr. måned, så n ska det blyw ved
indtil mi´ malk-robot
den er betalt så godt – og wal
i mandags fik smeden så
den sidste afdrag, som – han skal
nu har a så kun en jenle ko
men a er glad nu, det kan I tro
nu kan a pral´ med mi´ malk-robot
og det er altså godt – så de´

Her forleden var en stemme i min telefon
og vi fik en vældig snak om ko-infiltration
det var min malk-robot
som havde ringet op – igen
for når konen stukket af
så er det godt at ha´ en ven
nu må a hjem til min malk-robot
så kan i hygg´ jer og haét godt
og så en ting mer a huske skal
jow, a sku´ hils´ fra mi´- Laval.

Derefter var det den nye slanketrend:

Slankesang (Alice Raundahl)

mel. It's hard to be a nissemand, Ane Margrethe Bjerre, Gitte Gade og Dorthe Smith sang.

Det er æt så smart å vær' lidt rund
så ska' man te' og lev mer' sund
dem halv i Vandborg/Ferring sogn
er på æ slanke-veje-vogn
yeah it's hard og vær' på skru-ump.

Vi spiser fisk og kyllingkød
og springer over ris og brød
tomater, kål og gulerø'r
dem spiser vi som aldrig før
yeah....

De' træls og være bøjn' te fest
og man må æt spis af det mest
drikker vand og prøver og grin
vi vil da heller' ha' nøj vin
yeah.....

Og når vi så'n er bøjn' i by
a passer æt nøj af mi' tøj
a ska' ha' ny forstår I nok
ta'r te æ by æ hele flok
yeah....

Nu har a få't en god ide
ny tøj er dy-yrtsom I ved
no'n stropper i æ sid'a sy
æ kjole den blyw' så go' som ny
yeah.....

Og så lidt om en ung landmandssøn, som vendte hjem fra banken til landbruget:

Kris Linds vise (Alice Raundahl)

mel. Admiralens vise, sunget af Michael Johnsen?

Som ung student var jeg ambitiøs
ville i en bank så det rigtig gik løs
jeg kom i lære og maste mig frem
at ta' mig som direktør ville vær'nemt for dem
kor.
Med de vragede talentet, det vil koste dem dyr,
for jeg blev altså bare filialbestyr
kor.

Jeg ville prøve at arbejd´ mig frem
men det var altså ikke godt nok for dem
det blev for meget og jeg sagde stop
sammen med min bror så køber jeg nu landbrug op
kor.
vi skal ha´ en masse, så jeg kan bli´ direktør
og jeg bare skal rundt i min pick-up kør´
kor.

Landbrugsjobbet er nu ikke let
man skal løbe rundt og bliver hurtigt træt.
kan man for kvierne middagsluren få
nej, de løber gerne ud på må og få
kor.
ned gennem Vandborg by og hen ad Ferring Strand
så Bjarne ringer nu må vi få fanget dem.
kor.

Jeg ville være administrativ
med pæne bukser og et fritidsliv
der skal malkes og køres foder ind
hele tiden er der nogen der råber: Lind
kor.
Mads Jørgen og far kan ej det hele nå
og så endte jeg i kedeldragt med kolort på..
kor.

Kaj Lauridsen ville gå på efterløn og byen var i chok:

Sangen til Kaj (Per Funck)

mel. I banken efter tre, Ane Margrethe Bjerre sang.

Jeg kører i min bil og er lutter smil.
Det er livet, når bilen er checket,
og alting virker godt,
så sjælen ka´ få ro.
Den passes og den plejes fint på allerbedste vis.
Men hva´ fanden ska´ jeg gøre, når mit værksted lukkes ned?
Jeg har altid været vænnet til, at Kaj, han gav besked,
Når olien skulle skiftes og alt sku´ vær´ i top.
Hva i helved´ ska jeg gøre, når Kaj han holder op.

For fanden, kære Kaj, jeg syn's du er et kvaj.
Efterlønnen, den ska' du ikke snuppe,
for vi går bankerot,
og bilen bli'r til skrot,
når nye smarte værkstedsfolk, de stjæler vores løn.
Men hva' fanden ska' jeg gøre, når mit værksted lukkes ned?
Jeg har altid været vænnet til, at Kaj, han gav besked,
Når olien skulle skiftes og alt sku' vær' i top.
Hva i helved' ska jeg gøre, når Kaj han holder op.

Nu skal det altså si'es, at du tvinger os til Riis,
alle sammen, for bilen den vil svigte.
Det hele går i stykker,
og vi må kør' i bus,
så må du sidde og tænke på, hvad du har gjort mod os.
For hva' fanden ska' vi gøre, når dit værksted lukkes ned?
Vi har altid været vænnet til, at du nok gav besked,
Når olien skulle skiftes og alt sku' vær' i top.
Hva i helved' ska vi gøre, når Kaj han holder op.

Din stageproduktion, den hjælper ikke nogen,
lysestagen er ikke det, du tror.
Til biler er du skabt.
Dit liv går nok i sort
så du må meget hel're passe på de gamle vrag.
For hva' fanden ska' vi gøre, når dit værksted lukkes ned?
Vi har altid været vænnet til, at du nok gav besked,
Når olien skulle skiftes og alt sku' vær' i top.
Hva i helved' ska vi gøre, når Kaj han holder op.

Til slut lidt om det skrantende Lemvig Sygehus:

Hospitalsrock (Per Henriksen)

mel. Den fede rock, Thomas Vejbæk sang.

Hvis du går og føler dig en smule sløj
dit hoved det gør ondt – temp'raturen den er høj
du ligger der og sveder i dit sengetøj
det hele er faktisk no'et rigtigt møj
la' vær' med at vær' et pjok – vi ordner det nok
med lidt sygehusrock.

Hva' så det der er i vejen med dig
ondt i maven og du er jo ganske bleg
du plejer ellers nok at vær' temmelig sej
kom ned til os, så går det som en leg
vi tror det er brok – vi gi'r dig et gok
og så går vi amok.

2005

Samlingspunktet er Bovbjerg IT. Det er her alle samfundsproblemerne samles op. Først kommunesammenlægningen:

Kommunesammenlægningen (Kaj Lauridsen)
mel. Den evigglade kobbersmed, Arne Noe sang.

Den der kommunesammenlægning, den er ikke let,
der skrives og tales – Uha! Man bliver træt,
for hvad de kloge siger, kan det næsten kun gå gal,
man kunne få den tanke – er kommunen radikal.
Så gik vi til valg, Nørby ville ha' et råd,
han vil hyt' sit skind, så han ikke bliver flå't
vi sku' selv bestem', hvad vi mente, der var bedst,
det var næsten et valg mellem kolera og pest.

Vi har problemer nok med dem i syd fra Bækmarksbro,
men der er flere endnu, det kan i lige tro.
Når vi bli'r sluttet til den sære tange der mod nord,
så vil det føles li'som at ha to styk svigermor.
Syd og nord bestemmer, hvor skabet det skal stå,
vi må punge ud indtil vi er gule- blå,
og en masse tolke skal oversætte ord,
for et større problem bliver sproget – det fra nord.

Men nu er det så sket og vi skal finde på et navn,
så vi bliver kendte i Rom og København,
og et par modige turister, vi kan trække til,
så vi kan få lidt gryn i kassen, hvis vorherre vil.
Der er mange forslag, hvad navnet så skal vær',
men vi synes nok, at de er en smule sær',
så vi har ideen til hvad vi så skal gør',
vi kan kald' den: kommunen ved hofde 42.

Men inden sammenlægningen, det ville være skøn
at vide om vi så skal te' og ligne Thyborøn,
og hvad med tøjjet, skal det også ha' et andet snit,
ja skal vi alle til at gå i Harboørhabit.
Skal vi ha' en kutter, hvor alt kan trækkes fra,
li' fra fyringsolie til sprut fra USA.
Nej og atter nej, vi tør ikke ta' den risk,
det ku' let ende med, at det hele gik i fisk.

Og når om føje år museumsfolk fra Holstebro
de graver herude i det, der var vor bo,
hvad kan de finde, hvad er det , at de på skovlen får,
det er såmænd et frønnet kors med runer , hvor der står:
Det var så den sidste beboer fra Lemvig,
alle andre er flygtet på grund af kævl og strid.
Og til sidst et prismærke, hvorpå teksten si'r
hele møget kan købes i morgen for en ti'r.

Og som sædvanlig, noget om landbrugets specielle økonomi:

Landmandssangen (Michael Johnsen)

mel. Kun minderne tilbage (Angora), Thomas Vejbæk sang.

Den 8. august 85 for fanden
første dag på landboskol´, det var der man mødt´ hinanden
et år på den grønne linie – vi fik nye ideer og visioner
tiden gik stærkt – YO – hovedet fyldt med fede vibrationer.

Jeg var ude i praktik – et år i en svinestald
men lønnen variered´ - med EU-støttens fald
så ud til kreaturer – både konvens og økologi
tænkte bare – YO – det´ noget andet end en svinesti.

Nu er tiden gået
fuck, hvor var det fedt
kun minderne tilbage
fuck, hvor var det fedt
den svedigste tid
fuck, hvor var det fedt
fuck, hvor var det
ja det var så fedt
ja så fucking hot
at være landmand
det styre´d for hårdt
ja det var big time
så ryst din røv til den her

N
Hva´ fanden skal jeg sige, det var fedt selv at være bonde
med regnskab, moms og ansøgninger, selv skatten måtte alle misunde
en firhjulstrækker i gården med plads til møggreb og spaden
konen inde i huset, egen gylletank bag laden.

Gården voksed´ støt, vi fik fler og fler maskiner
når jeg står og tænker tilbage, kors for en griner
vi byggede og udvided´ altid fler hundred kreaturer
huset bygget om med fire spisestuer.

Nu er tiden gået

Så kom end´lig dagen, hvor vi ku´ sælge kvoten
væk var mund og klov, glem alt om svinesoten
nu høster vi frugten af de lånte millioner
hvor er det cool at leve af EU´s støttekroner.

Nu er tiden.....

Så noget om kyst- og terrorsikring, Niels Slet skriver til Bush:

Brev til Bush (Michael Johnsen)

mel. Brev til Bulganin, Michael Johnsen sang.

Hr præsident, højtærede Georges dobbelt V Bush,
de må undskylde, at jeg sådan trænger mig på,
men da De jo, såvidt jeg da kan forstå
er den øverste spids,
- ja, altså, ja hvis –
jeg mener, - hvis Romsfeld og Cheney –
(men det er jo noét, som jeg ikke er ind' i).

Mit navn, det er Niels Slet, og her i Ferring jeg bor,
og nu har jeg lyst til at sige et par ord
såd'n rent kollegialt,
for jeg fik vel fortalt?
Det' det samme vi arbejder på.

Ser De, egentlig sikrer vi her bare landet
mod havet, det ska' holde i ave.
Vi pumper og planter henede ved vandet
ja, der er skam en masse at lave.
Men nu, hvor krigen bli'r værre og værre
skal Danmark jo også sikres mod terror
hver bøj ved æ wand
i hele vort land
skal sikres af mig, lille mand.

Vi får dæmninger, diger og store faskiner
og som værn imod selvmordsflyvemaskiner
TV overvågning og de detektorer
som snildt terroristerne eftersporer.

Ja vist er det ret at vi ikke må gi' os
men hvod'n kan det være de ikke kan li' os?
Vi må jo erkende
at vi er en fjende
men hvem var det, der started' krig'n?

Præsident, stop den krig, den er slet ikke kløgtig,
den dræber så mange, desværre.
Og hvad så med Dem, der jo er så gudfrygtig,
og tror De, De er ven med Vorherre?
Hvordan kan De sidde med foldede hænder,
når der bli'r smidt bomber, så byerne brænder.
Stop død og stop gråd
jeg gi'r Dem det råd

som formand for Ferring menighedsråd.

Hr. præsident, jeg har tænkt over sagen,
og her er de tanker, jeg lægger for dagen:
Det kan ikke bli ved,
den redelighed
må De se at få gjort noget ved.

Ja, jeg går her og spekulerer
på hvem der egentlig terroriserer
ingen har sagt
at den som har magt
altid retfærdigt regerer.

Hr præsident, der er ingen, der tror
at De startede den krigsbadulje
for at indføre fred og det frie ord,
nej, det skyldes jagten på olie.
Men, bedste Hr Bush, kul og olie er fortid
det er sol og vind, som man bruger i vor tid.
Det skal være forbi
med det frådseri,
så måske kan vi slippe for krig.

Derfor præsident, har jeg tænkt over sagen,
og her er de tanker, jeg lægger for dagen
De skal komme hertil,
for så tror jeg De vil
forstå, der er et andet liv til.

Kom blot, præsident, det kunne jo være,
De blev inspireret og så kan De lære
om solenergi
og biokemi
og alt det andet, vi godt kan lide.

Ja, nu er De indbudt, så kommer De vel,
De kan bo hos mig, det er det bedste.
Vi har ganske vist et fint hotel,
men det må man slet ikke gæste.
Men jeg har både hus og familie,
som vil hygge om Dem med den bedste vilje.
Vi glæder os meget, sagen er klar,
nu venter vi blot på deres svar.

Til sidst en sang om billige madtilbud:

Billig konserver (Michael Johnsen?)

mel Speedy Gonzales, sunget af Michael Johnsen, mens Gitte Gade og Thomas Vejbæk kørte
indkøbsvogne

Det var en kold og regnfuld morgen. Udenfor hørtes en bil køre hastigt forbi. Der lød et bump mod
fordøren – jeg styrtede ud og -----
La la laaaaaaaa

Kom nu afsted du gamle kone
nu skal vi ud og købe ind
der er tusinde ting vi mangler
vi må se , hvad vi kan find´
kom nu og lad det gå lidt villigt
tilbudsavisen, den er god
vi køber alt, blot det er billigt
er det nødvendigt, tager vi to.

Billigt konserver
her i min tilbudsavis
skidt med kroppen så fordærves
blot det er til den rette pris.

Nu kører vi afsted til Bilka
også til OBS og A til Z
En tur til Viborg eller Herning
Det klar´ vi også ganske let
vi kører faktisk gerne længe
endda til Tyskland efter øl
hvis blot vi sparer nogle penge
så lad Lemvig bli´ ædt af møl.

Det her er skroget af en ælling
fra et fjernt og fremmed land
der er kvast og lavet til vælling
pumpet op med salt og vand
en pøls´ Klaus Meyer han vil hade
den ligner noget fyldt med snot, men hva´
Med ristede løg og remoulade
så er det faktisk temmelig godt.

Kan vi blot spare vores slanter
æder vi jo gerne alt
både gift og rå ftalater
og måske det ender galt
giften svulmer op af spænding
og den springer nok en nat, men se
kommunekemi har forbrænding
med 50% rabat.

2006:

Årets revy var formet over fjernsynsprogrammet: Go´morgen Danmark og havde titlen: Go´aften Ny Lemvig. Det var også det år der blev danset ballet.

Intro (Bodil Hauskov)

mel. Jeg har været på valsen, sunget af alle?

Velkommen, velkommen, så ses vi på ny
til den årlige fest og til årets revy,
hvor vi kigger på alt, hvad der sådan er hændt,
og alting bli´r drejet, vurderet og vendt.
Vi fra Ferring og Vandborg – åh, åh, åh – vi er jo så små,
derfor gælder det om, at vi sammen vil stå.

Kommunen skal ændres, det navn man har valgt
er – Bovbjerg – det navn er slet ikke så galt.
For Ferring har havet og Vandborg har jord,
Men hvad har Lemvig? Den har bare en fjord.
Men Bovbjerg Kommune – åh, åh, åh – ja navnet er hot,
så bli´r vi centrale, det passer os godt.

Her i vinter vi sparker i søle og sne,
og håber vi snart må få solen at se.
Influenzaen raser – og hvem står for tur?
Men vi kender jo alle den rigtige kur:
Det´ det gode humør – hå, hå, hå – og et hjerteligt grin,
for det kvikker langt mere end al medicin.

Men nu vil vi slutte med denneher sang,
så revyen kan starte og komme i gang,
og siden går dansen til mindst klokken to,
så dagen bli´r ny, før vi kommer til ro.
Men nu går tæppet – åh, åh, åh – så skal slaget jo stå,
tag kærligt imod os, det håber vi på.

Der er også plads til revyens slutvers her (samme melodi):

Der er ikke mere i årets revy
men vi kommer da gerne tilbage på ny.
Vi håber at slet ingen følte sig stødt,
for vi mente det alt sammen kærligt og sødt.
Nu´det slut med revyen – åh – åh – åh, det´ slut, ja det er
nu vil vi ned og feste og danse med jer.
Nu´det slut med revyen – åh – åh – åh, det´ slut, ja det er,
nu vil vi ned og hygge og ha´ kaffe med jer.

Som introduktion til aftenens mange temaer bagte en TV-kok rævekager:

Rævekager (Michael Johnsen)

mel. Når en peberkagebager, Holger Lundgaard Madsen sang.

Når en rævekagebager
bager søde rævekager
koges indlæg i en gryde
fra en læserbrevsskribent
og hvis gryden ikke vælter
i lidt statistik man ælter
med et kilo bagdørssladder
hvis man vil vær' det bekendt.

Og i gryden mens den snurrer
strøs lidt splid fra en der knurrer
så lidt valgflæsk, men pas på
at dejen ikke bli'r for fed
og så findes et par venner
der kan dele otte stemmer
så er rævekagen færdig
den skal bare skylles ned

Lusene plagede skolerne det år:

Lusiasang (Caroline og Per Henriksen)

mel. Santa Lucia, alle sang.

Når man i skole går
små dyr formeres
og i det lange hår
man irriteres
en har en dejlig hat
æg lægges på en nat
sang til lus i æ hår – sang til lus i æ hår.

Lus er en pestilens
vi må beklage
nu har de resistens
det er en plage
lærerne elsker dem
de får dem med sig hjem
sang til lus i æ hår – sang til lus i æ hår.

Vi på vor skole har
en luserede
vi smitter mor og far
det vi begræde
når a så kommer hjem
så skal min moar kæm´
sang til lus i æ hår – sang til lus i æ hår.

Så kom en uddybning af rævekagebageriet i den kommunale politik:

Borgmestersang, (Kaj Lauridsen)

mel. Jeg har været på valsen, sunget af Arne Noe.

Længe siden i skolen, da lærte vi jo
verdenskrigene kaldes V1 og V2.
Hitler jævned London og byer med havn
og V1 og V2, det var bombernes navn.
Men med byrådsvalget, åh – åh – åh, hvad har dette at gør´
Vil den kære forsamling med rette nok spør´

Liste V kaldt til møde, ja ganske lokal,
og humøret var højt, det kan ikke gå gal.
Vi har vor borgmester – men stort stemmeskred,
og da natten faldt på, ja hvad endte det med?
Fremmedarbejd – borgmester, åh – åh – åh, jamen det er da køn,
Anden etnisk oprindelse – fra Thyborøn.

Men da valgdagen kom var der V-liste to,
nu ku´ krigen begynde, hvem vinder monstro?
Der er masser af stemmer til Nordlige flok,
De ku´ rundhåndet dele dem med nummer sjok.
Uanset hvad vi stemmer, åh – åh – åh, ja hvor krydset går hen,
Så får vi hele banden serveret igen.

Med den ny kommune, så er det vi spør´:
Hvad med grænsekiosken der ved Harboør,
skal vi lukke den og så få pigtråd sat op?
Der må være en grænse, vi må sige stop.
Vi bli´r oversvømmet, åh – åh – åh, sorte fisk, Thyborøn,
lovløshed accepteres i der´s aftenbøn.

Venstrevælgerforeningen her i Lemvig
I må oppe jer, altså imens der er tid.
For når kun otte stemmer kan gi´ valg i nord,
så måske næste valg klarer der´s svigermor.
I må nu stå sammen, åh – åh – åh, mod vor nordlige ven,
I må ta´ konsekvensen – en OMMER igen.

I nærmiljøet havde en Vandborgpige været udstationeret i hovedstaden:

Københavnersang (?)

mel. Min Amanda var fra Kerteminde, Aksel Jensen sang.

Min kone
Birgit, som til daglig er på Klinkby
plejehjem, fik pludseli i går
besked på at hun for en periode
skulle ud og se på ældres kår.
Om hvordan det klares andre steder
og få trit med tidens nye trend.
At hun skulle helt til hovedstaden,
syn´s jeg ikke de ka´ vær´ bekendt.

Bare tænk på alt det som vi hører
både i tv og radio,
hvordan men´sker er imod hinanden
og spevielt da ud´ på Nørrebro
hvordan skal hun komme gennem dagen,
og på cykel, det bli´r ikke nemt,
når hun er så glad for at ta´ bilen
det syn´s jeg ikke de ka´ vær´ bekendt.

Jeg har hørt at hun skal til at tælle
hvert minut på så´n en arbejdsdag,
tænk et bad på bare syv minutter,
mindst en time ved jeg hun skal ha´
hvordan søren skal hun konversere
muslimer fra den nære orient?
Og de drikker the isted´t for kaffe
det syn´s jeg ikke de ka´ vær´ bekendt.

Hvad med al den gadevold og terror,
bombetrusler, ja og hvad ved jeg?
Det bli´r ikke som den kendte hverdag,
hun må klare sig helt uden mig.
Mellem alle de der københavner´
kan hun meget meget let bli´klemmt.
At de er så smarte og moderne,
syn´s jeg ikke de ka´ vær´ bekendt.

Hvordan bli´r hun, når hun er tilbage?
Har hun monstro fået varigt men?
Bli´r familien pludselig vendt på hoe´det
når hun så´en hat stå´t på egne ben?
Er det slut med boller og kakao?
er flæskesteg og frækkedeller glemt?
At de laver sådan om på Birgit,
syn´s jeg ikke de ka´ vær´ bekendt.
Hvis de laver sådan om på Birgit,
får jeg det i hvert fald ikke nemt.

Og videre til en mindeværdig whiskysmagning:

Whiskysang, (Michael Johnsen)

mel. Whisky in the jar, Michael Johnsen sang.

Jørgen fra mejeriet fik pludselig den tanke
hvordan man her i Vandborg alle mændene ku´ samle
han havde jo en hobby han gerne vil sprede
For det at smage whisky spreder nemlig fest og glæde
værsego´ ta bare plads
vi er her alle mand
vi er her alle mand
fyld whisky i mit glas

Så endelig kom aftenen og folk var meget spændte
for det var gode sager, ja ingen kunne vente
alle mand blev bænket og lænte sig tilbage
flaskerne blev åbnet og sendt rundt, så vi ku´ smage
værsego´

Som aftenen skred frem blev smag og farve diskuteret
flaske fulgte flaske, der blev skålet og vurderet
til kaffen fik vi rom, til kagen kom likøren
jokes og anekdoter fulgte, ikke mindst fra instruktøren
værsego´

Klokken elve lukked baren, instruktøren tog til Skive
kort og øller fandt man frem til de, der gerne ville
Johs, han fik besked på udenfor at trisse
da han lagde an til, at i vaskevandet tisse
værsego´

Gitte hun blev bange for, hvor var Carsten henne
klokken 4 om natten, ja da var han ikke hjemme
hun sprang ind i bilen, han sku´ lokaliseres
der stod Carsten, Johs og Michael – ville transporteres
værsego´

Det blev sent den næste morgen før hver mand stod op af køjen
motorsaven lod vi stå ku´ ikke klare støjen
men sikke da en aften, det var lige det vi ku´ magte
vi må gøre det engang til, så vi ka´ huske hvad vi smagte
værsego´ ...

2007:

Årets revy hed: **Ovnen – en musical om landdistriktsudvikling.**

Forsamlingshusets ovn bliver ved en reparation til en tidsmaskine.

Startsang (?)

mel. Køresang (lille nørd), alle sang.

Nu står vi her på scenen, og alt er parat
så læn jer bare tilbage og ha´ det rigtig rart.

Så starter revyen og flyver afsted,
i ved at man skal tidligt op, for at følge med.

Hvor går turen hen, vi ved det ikke,
vi ved bare vi skal langt, langt væk yeah, yeah
hvor turen går hen, I ved det ikke,
men vi kommer sikkert hjem igen yeah, yeah.

Vi skal ud at rejse og se os lidt omkring,
selvom det er i tiden, så gør det ingenting.
Vi ser på hvad der var og på hvordan det vil være,
og håber på måske der også er noget vi kan lære.

Hvor går.....

Vi er i 2227:

Blip – båt (?)

mel. **Blip-båt, sunget af?**

Vores børn bliver serviceret med en smart pædagogik
når mobilen bliver monteret med et lille klikkelik
der er tv på mobilen og et link så de kan se
- jamen ABC for filen det glemmer du måske?

Det si´r blip, båt og ih, hvor går det godt
så får de sms´er om både stort og småt
ja det si´r blip, båt og ih, hvor går det godt
de sender sms´er med både stort og småt.

Men når de så bli'r ældre, så er de fuld' af pjat
så vil de meget hel're ku'score noen på chat
det bli'r til stævnmøder, og hvis det ender skidt
på cyberspace de møder en ny – det gør de tit.

Og det si'r blip, båt og ih, hvor går det godt
på cyberspace, der får de af både stort og småt
ja det si'r blip, båt og ih, hvor går det godt
på cyberspace, der får de af både stort og småt.

At rejse ud i rummet er lige noget for mig
i cyberspace jeg rejser, så går det som en leg
for på min hjemmesofa, når den er koblet til
jeg ta'r en tur til månen, så tit jeg bare vil.

Så si'r det blip, båt og ih, hvor går det godt
jeg sejler blandt planeter, med både stort og småt
ja det si'r blip, båt og ih, hvor går det godt
at rejse ud i rummet mens jeg sidder lunt og godt.

De tidsrejsende synger om 2007:

Friværdisang (Kaj Lauridsen)

mel. Heksedansen, Arne Noe sang.

Hvordan står det til i vort lille land
for den danske kone og danske mand
må vi bruge humoren udspekuleret
eller er den også ble't islamiseret
dog lidt har vi at bestille selv
så det skal nok gå alligevel
for heldigvis har vi en sport, vi går op i
og den hedder omlægninger af lån
for med lidt friværdisang, da går det længe
når vi igen skal ud og låne penge.

Hvert forår går ferien til Paris
er det mon på klods? Ja, naturligvis
om somren går turen partout jo til Thailand
hvis ikke kreditten har givet en begmand
Hver vinter går turen til Norges land
og væk fra det danske med rusk og med vand
men den må vi droppe i år, vi forstår
for de kræver betaling for sidste år
men da vi nu må misse højfjeldsolen
så ta'r vi afdragsfrit på jagt i Polen.

Et samtalekøkken er genial
og de sættes op her i tusindtal
så man skulle tro, der blev ret kokkereret
men , nej hele sjaset, det er skam plomberet
så det der med maden er ligefedt
blot ikke vidunderet får en plet
for det skal jo holde sig ret præsentabel
indtil det skal skiftes til næste år
for med lidt friværddi, da går det længe
når vi igen skal ud og låne penge.

Og isen på Nordpolen smelter ned
så nu venter verden på klar besked
om det skyldes biler og osende rejse
nu en kommission er sat ned til at rejse
det spørgsmål, og nu venter man på svar
men for alle os der er sagen klar
den skyldige det må da vist være Birgit
og ovnen i Vandborg forsamlingshus
for i den ryger mange sorte kroner
og det gi´r jobs til mange Vandborgkoner.

Fra skolen der lyder en klar besked
fordi børnetallet her rasler ned:
Det er ikke godt, når vor mor så vil hygge
og far meget hel´re en carport vil bygge
så kære forældre, slå bremsen i
og døw lige lidt med det byggeri
ja, vent lidt med fliser på hele parcellen
og egeparket i jert hønsehus
men længe – længe leve friværdien
så vi igen som milionær kan gi´ den.

Nu er vi i stenalderen:

Stenalderfolkets sang (Michael Johnsen)

mel. Paddy is working on the railway (VLTJ-sangen), vekselsang mellem flere deltagere.

Herude på kanten ved Jyllands kyst
er livet en kamp og dagen en dyst,
Vi starter lige fra hanegol
og vandrer gennem regn og sol
i samlet trop, kvinde og mand
vi går mod Ferring Strand.

Musling er vores morgenmad
vi samler i et kæmpefad
og går langs kysten, til vi ender helt i Thyborøn
musling skal vi
ha´ til morgen og til middag
aftensmaden går vi glip af
hvis vi ikke samler fadet fuldt.

Hvis muslingsuppen skal ha´ smag
kan vi være heldig´ midt på dag
op´ på kysten kan I tro
fange en harboørebo
skønt kødet er både sejt og hvidt
får suppen kolorit.

Musling.....

Ved aftenstid vi vender om
og går dertil hvorfra vi kom
ad vejen mellem hav og fjord
hvor Hovefolkets stamme bor
men kød fra Klinksted, Hove bygd,
det smager harskt og stygt.

Musling.....

Ved aftenstid er vi igen
tilbage og er kommet hjem
lidt gæret musling har vi smagt
og er på soveskindet lagt.
På Vandborg mark vi sover ind,
med fred i sjæl og sind.

Musling.....

2008:

Årets revy var henlagt til Klinkby Plejehjem.

Forsamlingshuset var blevet til fælleshus, så introsangen (og afslutningen) var: Her i vores hus..., uændret , bortset fra linjen: vi har scene, bord og stol.

Der blev talt om folk på efterløn (her omtalt som førtidspensionister).

Førtidspensionistsangen (Michael Johnsen)
mel. I'm just a lumberjack (tømrersangen), Arne Noe sang

Flemming Lisby:

I mange år var det en drøm
bare det at gå på efterløn
som førtidspensionist sku´ man ha´ det fedt
sove om morgenen og atbejde lidt.
Med tove kunne man slappe af
til kulturelle foredrag
ikke at det interesserer mig
men Tove godta´r det vist ikke nej
Førtidspensionist, hvor er det godt
man sover om dagen, for kultur er hårdt.

Ib Brændgård:

Medborgerhus og foreningsliv
han roder med et lokalarkiv
Han suser rundt for alt at nå
og slider hårdt på sin jydekrog
Førtidspensionist, nej sig nu stop
hans trailer slides for hurtigt op.

Astrid Vistisen:

Hun er på fuld tid bedstemor
passer børnene hos de stor´
skal hun nå at få dem alle med
er det sømmet i bund og så afsted.
førtidspensionist, man har det godt
men det gi´r klip i æ kørekort.

Bent Wang (ikke efterløønner endnu):

Havet og fjorden man drages imod
de salte sprøjt frisker op i æ ho´d
styrer båden trygt mod land
hvor gutterne venter med hver sin spand.
Førtidspensionist, det går helt godt
når alle fiskene sælges swot.

Og så lidt om valget og en nordvestenkuling:

Valgsang (Bodil Hauskov)
mel. Taratabomtrala, Ingeborg Svennevig sang

I november var der valg
til hvem der landet styre skal
vor kommune var parat
hvert parti sin kandidat
og fra hver en lygtepæl
smilende og vennesæl
alle kandidater skreg:
Kære venner, stem på mig.
Men valgets strategi
slår vejret huller i
når dem vi stemmer på
vil blæsten blæse på.

A for Helle, blæsten fløj
rundt med hende – ned hun fløj
hvirvled´ hende op igen
hun forsvandt, gud ved hvorhen.
Ja den skrækkelige blæst
holdt en rigtig vælgerfest
Falck ku´ ikke redde Dam
Uh, det var vel nok en skam.
Men valgets....

B for Mette, Ferring by
drømte om politisk ry
men da blæsten ret tog fat
forsvandt hun i den mørke nat.
C for Ørum Jørgensen
alle gode tiders ven
men i grøften havned´ han
ak, og den var fuld af vand.
Men valgets...

F for Kresten, han holdt fast
der han hang i højen mast
blæsten rev, for den så rødt
han blot smiled dobbelt sødt.
O for Inger, op hun fløj
og faldt ned på Råbjerghøj
medens Jette hænder vred
kunne intet gør´ derved
Men valgets....

Ø for Fredrik overdegn
han røg i et tjørnehegn
kunne ikke komme fri
for hans skæg hang fast deri
V for Steffen Damsgårdsmand
helt til Brande smiled han
blæsten gjorde ham lidt ør
han faldt ned ved Harboør.
Men valgets....

Valget er for længst forbi
alt er lis´ som før fordi
hver kommune får besked
spare, spare, skære ned
institutioner i forfald
mens de rige holder bal
ringe løn til faste job
mens vikarer dobler op
- men er der mening i
en sådan strategi?
At vise samfundssind

Og så et skulderklap til det nye fælleshusprojekt:

Nå – visen (Niels Jacobsen)
mel. Nå-visen, sunget af Gitte Smith

Vores allesammens sogn på godt og ondt
hvordan er – og hvordan i alverden bli´r det
Hvis vi her skal komme hele vejen rundt
må vi veksle mellem hvordan vi nu sí´r det
Det gør vi så. Hva´ska vi sí´?
Et lille : nå!

De som husker hvordan egnen engang var
med familiebrug, erhverv og grundlovs møde
og som arved stedet efter deres far
de er stort set pensioneret eller døde
hvad siger vi, som er her nu
vi siger (forundrede) Nå!

Hvad de aflevered det blev lavet om
gården blev fabrik og alt det andet lukked
der sku gøres noét, men tanken den var tom
det er udviklingen sagde vi og sukked
hvad gjorde vi, da det gik galt
vi sa´ : (opgivende) Nå

Men vi havde også en butik i by'n
Hvor vi mødtes af og til og så hinanden
men discount var mere værd end dette syn
så den lukked – og vi rynked knap nok panden
Hva sa vi så, da det var sket?
vi sa: (ligeGYldigt med skuldertræk) Nå.

Men vi havde trods alt et forsamlingshus
skønt vi ikke gjorde meget væsen af den
mens vi syntes at det var det store sus
hvis butikkerne var åbne midt om natten.
Må vi så få – en kommentar?
vi sa': (fraværende) Nåh.

Så en dag ser vi forundret hvad der sker
Har forsamlingshuset kogt sin sidste suppe?
For bestyrelsen kan ikke trække mer
og vi andre er for dovne til at skubbe.
Hvad sker der nu, er det for sent?
Sa' nogen nej? (forundret) Nå?

Ikke se for langt tilbage eller frem
det der gøres lige nu er det der rykker
det er nu at stikkene skal tages hjem
hvis vort sogn det ikke helt skal gå på krykker.
Hvad gør vi så? Vi bakker op
Ja gør det! (forhåbningsfuldt) Nå!

Mere om fælleshuset:

Fælleshus-sang (Kaj Lauridsen)
mel. Her i vores hus, sunget af Arne Noe.

Vandborg-Ferring det var stedet, der var ved at gå i stå
ja man kunne næsten sige, her var alle dage grå
ingen gad at holde gilde i et slidt forsamlingshus
jo, de eneste, som fested' det var alle egnens mus.
Huset trængte til en renovering, men da pengekassen den var tom
så ku' selv en Låsby-Svendsen lugte hvad det handled' om
hvis forsamlingshuset lukker, er vi dårligt op'at kør'
vi vil brænde inde med den sladder, som der kommer os for ør'.

Enden blev en ny bestyrelse og mange folk var spændt
andre sa' med skepsis: Er de nye folk da no'j bevendt?
Det ku' gi en masse skrig og ingen uld, som konen sa'
da hun klippede sin gris; men held og lykke skal de ha'
sikke dog en energi, du milde, sikke mange planer der kom frem
skal vi delta' i det hele, ja så når vi aldrig hjem
vi får ikke tid til jobbet, og vor konto løber læk
men (så) måske kan fælleshuset (her) kautioner' et overtræk?

Der var pileflet og studiekreds, musik og meget mer
der var skak og ludo på programmet plus en hel del fler´
der var ting for sjæl, men også ting for kroppen, der sku´ øv´s
også tidens dille: Whiskysmagning, var der med et bøvs
den lokale husmoderforening, daglig tale kaldet: Hjem og Fix
fik en opfordring fra Huset, om at holde mandestrip
det sku´ ikke være dyre Chippendales fra udenlands
nej, de lokale fodermestre klar´ da med lethed denne tjans.

Vandborg-Ferring fælleshus blev navnet, men der mangler li´som lidt
bekendt

for at vi får ind i knolden, hvad det hele er bevendt
så et forslag: Fælleshuset APS, det lyder godt
for, joh, APS betyder altså: Alle Penge Swot.

Det hele sluttede med de gamles sang:

De gamles sang (Michael Johnsen)

mel . Gi´ mig Danmark tilbage, Thomas Vejbæk sang.

Ey Danmark, hvad sker der med dig

Hør lige her, jeg vil ha´ livet tilbage
ligesom i de gamle dage
hvor en spade var en s... Yo
Giv mig livet tilbage
ligesom i de gamle dage
hvor en fri mand var fri og man mente, hvad man sagde.

Ey menneskeliv, jeg savner dig
jeg freaking fucking savner dig
Det her skræmmer mig
kors i røven, hvor jeg skammer mig.

Jeg ser det ske, det er ak og ve
det er satan og han lægger kræfterne i
det er nat over dag, det er bæ over ble
det er død over liv, det er træl over fri.
Hvor er det grønne, hvor er det blå
hvor er det skønne, før alt gik i stå.
Det støver fra min mikromad
kun hjemmehjælp gør dagen glad
jeg tror jeg bli´r skør
langt tidligere end før.

Jeg tænker mig tilbage til de gode gamle dage
hvor pigerne var pæne og strandene var rene
hotellet fuldt af liv, pensler og stativ
vi sku' nok ha passet på
det kan jeg forstå.

Hør hvad var nu det?

Så forsvinder Klinkby skole
både med Mette og Ole
ikke mere no'n, der larmer
ikke mere noe't der varmer.

Giv mig livet tilbage, ligesom i de gamle dage
giv mig styrken igen, ikke ligge på den lade
giv mig stranden, marken og stalden igen
Yo, giv mig livet tilbage, ligesom i de gamle dage
få lidt styr på atmosfæren – åh, nej, nu tømmer blæren
det er svært at styre vandet, når man tænker på noe't andet
jeg savner det, jeg vil ha' det tilbage
ligesom i de gamle dage, hvor en spade var en s...Yo
Jeg vil ha' livet tilbage, ligesom i de gamle dage
hvor en fri mand var fri og man mente, hvad man sagde.

Giv mig stranden, havet, liv, giv mig mulighed for tidsfordriv.

Åh, kom nu for faén!

2009:

Revyen var henlagt til stranden ved Bovbjerg, hvor poser med sælsomt indhold blev skyllet i land.

Intro (Niels Jacobsen)

mel: Det er forår, alle medvirkende sang.

Det er vinter og alting går i sort
Det er tid for depressioner blues og krise
Alt vort livshumør er dampet bort
og vi orker knap at drikke og at spise
vi er helt støbt ned i sofa'n med tv og kaffekop
men når blot revyen kalder
står vi op

Og vi fægter rundt på må og få
med de indfald og ideer der skal prøves
det sku også nok ku komme op at stå
hvis vi alle blot ku komme når der øves
vi vil meget helre drikke rødvin eller holde fri
men når først premieren kommer
møder vi

Lyset skinner over scenens rand
vi har sceneskræk og premierenerver
vi har parkinson med mere alle mand
vi har tæret på de yderste reserver
snart skal alt vi ikke husker åbenbares med et chock
men når blot musikken spiller
går det nok

Og vi ville godt ha haft Lars Lilholt her
men det rasled bare hult i sparegrisen
og sponsorerne ku ikke yde mer
så det endte med vi selv sku synge visen
og selvom det nærmest lyder lidt som når de blinde slås
så må I i aften altså
nøjs med os.

De mystiske pakkers indeholder begyndt at virke:

To men´sker på en strand (Leif Aage Rasmussen)
mel. To men´sker på en strand, Thomas vejrbæk sang.

To men´ske på en strand,
det reneste sand.
Så driver noéd i land
det vækker alle mand.
Og med et er der mylder af folk, der er fulde af drømme.
Der er TV, der filmer og vejrer en stor sensation.
Og alle tænker det samme, det her må vi ikke forsømme.
For sår´n en pakke den koster vel nærmest en halv million.

Tre pakker på en strand
alarmen i brand.
Der går en ærlig mand.
Hvad pokker laver han?
Alle jubler og danser, fordi der er sket noget særligt.
Politiet er kommet med hunde, de skal passe på.
Og der er hjemmeværnsfolk for at gøre det hele besværligt,
så vi lader da bare som om vi går rundt og ser på.

Fem pakker på en strand
vi henter en spand.
Sniffer så godt vi kan
er skæve alle mand.
Alle jubler af høj energi – åh, hvor livet er herligt.
Politiet er vinde og skæve, og hunden er sød.
Nu er der intet i verden, der mere kan synes besværligt.
En lille rapand ku´ synges som lærken, men nu er den død.

Meget senere i handlingen, da alle pakker er væk synges sidste vers:

Nu er der bare strand
med sand og med vand.
Der står den tomme spand
vi sukker alle mand.
Ja vi længes og stønner, hvornår kommer næste forsending.
Vi er trætte og sløve og kan ikke rigtig forstå.
Nu er der bare den stille vemodige brusende brænding.
Vi må ha´ mer kokain-energi ellers går vi i stå.

Endnu en sang om det vigtige emne:

Bovbjerg (Kaj Lauridsen)
mel. Costa Kalundborg, Arne Noe sang.

Der var sket en forurening af vor kyst ved Bovbjerg Strand,
udfor fyret svømmed sækkevis af hvedemel i land.
De blev set af folk fra fyret, samlet op, og det fordi,
det ku´ gi et supplement ti fyrets lavøkonomi.
Så blev der bagt en masse kager her til fyrmosters cafe.

Hillemænd og jøsses da
sikken omsætning det ga´
der kom folk fra hele Jylland på et trip til Bovbjerg a´
Rockere i lædertøj
og skønt vejret temlig sløj
var der også punkere i badetøj.

Men en enkelt sæk blev fundet af en mand fra Tyskland a´,
og han gik til politi, som sa´, det var narkotika,
ja, den tyske mand var stolt, og sa´ at ordnung hier muss sein,
alle mente han var kommet til den helt forkerte egn.
Vi fik ham til Niedersachsen ganske hurtigt ekspediert.

Da var skaden altså sket,
inden vi fik om os set,
myldred det med helikopterpoliti, den slags gebet,
overvågning – dårlig sag,
slut med øl og drikkelag,
spritbillisterne lå brak i flere dag´.

Ja skal Bovbjer træk´ turister, skal vi ha´ nøj folk ka´li´
og det indbefatter ikk´ besøg af Kåsgårds politi.
Der er vældig gang i fyret, men alt andet på standby,
men måske har vi ideen – at få noget sat i vej.
Vi har da stadig et par sække af det hersens hvedemel.

Kom fra London og Berlin,
smag på kirkens altervin
den har fået sig et drys af vores supermedicin.
Lej et hus på Ferring Strand,
det har narko-vandværksvand,
her er luksus, her er det Stein Baggers land.

Var det hele kun en drøm?
eller mareridt – ja døm,
var vi alle utilregnlig´ - ja som havets understrøm.
Vi skal værne vor natur,
vi behøver ikk´ glamour,
vi har lyset – luften – vandet, det der duer.

Så en sang om smågnidninger i sognet, set af en tilflytter:

Tilflyttersangen (Niels Jacobsen)

mel. U-landsvisen, sunget af Leif Aage Rasmussen

Jeg er kommet hertil fra en helt anden egn
for at prøve at leve mod vest
Jeg har købt mig et hus her ved enden af vej'n
Helt alene med gylle og blæst
Og nu spør´ mine venner derfra hvor jeg kom
er det bedre end hvad du før ejed?
er der noget at skrive hjem om?
hm (pause) der er ikke så meget.

Jeg har lys, jeg har hav og en blå himmel bag
når det ikke er regn eller gråt
og min nabo på gården har pænt sagt goddag
og jeg tror at han mener det godt
Men en landmand i dag han må klare sin tårn
og hans kone resten af grejet
Så dem og de fire børn
ser jeg ikke så meget

Og så er det jeg spør´ hvor man så skal gå hen
hvis man gerne vil falde lidt til
ja engang var der frikirke og en mission
og i weekenden så pladespil
og en købmand hvor man kunne spørge sig frem
mens man både blev målt og så vejjet
var man accepteret af dem?
det betød jo så meget

Nu´ der fælleshus, sogneforening med mer
altsammen på vor´s lille sted
og nogle de kommer nok her men ej der
og jeg kan ikke helt følge med
når de så vil forklare hvordan det er fat
ja så lyder det temmelig speget
og jeg lytter til dit og til dat
men forstår ikke meget.

Så her er min enkle og korte besked
og det som jeg vil med min sang:
tab af ansigt og såret forfængelighed
må vi gemme til en anden gang
vi har hver vores mening og hver sin metier
og er optaget af vores eget
hvis vi deler os op efter det
fylder vi ikke meget

Hvis vi tror de har mere på Sjælland og Fyn
ja så kommer vi hurtigt til kort
for det gælder på landet såvel som i by'n
at det fælles det har det lidt hårdt
vi har mer end vi tror og vi kan hvis vi vil
og får skuden effektivt drejet
hvis vi gi'r den en skalle til
har vi pludselig meget

Jeg er fremmed endnu, det kan høres og ses
men måske er det ikke så slemt
om en seks-otte år eller måske en snes
er det nok gået hen og blet' glemt
og jeg håber så meget til den tid at bo
på et sted hvor det fælles blir' plejet
hvis vi sammen ku' boble og gro
så har vi nået meget

Så lidt om de lokalt producerede stimulanser:

Ølsang (Michael Johnsen)

mel. Hjemmebrønderiet, Michael Johnsen sang.

Vi har her i Vandborg et hus vi kan brue
til fest og komsammen ja en ekstra stue
her mødes vi ligeså tit som vi vil
til fester og møder og live-rollespil

Og dybt under jorden, der står der en spand
det gærer og bobler fra bunden til rand
den udsender dufte af humle og malt
og den bli'r beskyttet, som livet det gjaldt.

Mens pigerne tænker på økologi
har mændene travlt med de ting de kan li'
de mødet i køk'net som vårkåde føl
og laver af urten det dejligste øl.

Og dybt....

Med kløgt og med snilde de prøver sig frem
smager og tester mens aftnen går hen
der udveksles kloge bevingede ord
om de huskes i morgen gør slet ikke spor.

Og dybt....

At øllet skal prises, det ved da enhver
selvom man af og til bliver lidt sær
vi ved, os der lever herude i vest
at ale'n fra Watercastle er den bedst'.

Slutsang (som intro)

Nu er stranden tom og alt er lissom før
det er slut med kokain og parasoller
vores manuskript er også løbet tør
så nu er det vist på tide at vi holder
hvis i mangled noget kan det komme med til næste gang
spyt i bøssen med en tekst eller en sang

Her til allersidst en tak til publikum
I har været bedre end vi ku forvente
vi er rørt til tårer, man blir næsten stum
når det går lidt bedre end hvad man fortjente
for selvom vi sagtens kunne lave ti høns af en fjer
var det bare helt forgæves – uden jer.

2010:

Havenisserne guidede os rundt gennem egnens og landets problemer.

Intro (Niels Jacobsen)

mel. Hist hvor vejen..., sunget af alle medvirkende.

Her i byen hvor vi bor
helt mod vest og lidt mod nord
Her i byen hvor vi bor
helt mod vest og lidt mod nord
har vi vores døje med
det som sker på vores sted
det som ændres og forgår
mens vi magtesløse står
kan vi ikke gøre noget?
tænker vi og griner fjoget.

Hist hvor vejen slår en bugt
lå engang et hus så smukt
Hist hvor vejen slår en bugt
lå engang et hus så smukt
men når vægge skæve stå
så er vores sko lidt små
og mens mure går i knæ
skumler både folk og fæ
så kan snakken rigtig kvidre
pressen brygger lystigt vid're

Pressen den gør folk så små
ikke værd at samle på
Pressen den gør folk så små
ikke værd at samle på
men det er jo vores held
at vi stadig er os selv
det sku gerne ses på ny
her i aftenens revy
præst og bonde, olding, synder
hør nu her når vi begynder

Om Allis Hellelands hus:

Allis' hus (Bodil Hauskov)

mel. Jeg elsker den gamle..., sunget af havenisserne Gitte Gade og Gitte Vejbæk.

Nej, se dog den gamle, den vaklende rønne
den pynter just ikke i landskabet her
hvorfor bli'r den stå'ned, enhver kan jo skønne
som bolig er den jo ingenting værd.

De æ Allis'es hus, hende kunstdirektrisen
det er hendes elskede fædrenehjem
"Det hus er en skændsel", de skrev i avisen
men her vil hun bygge et fremtidigt hjem.

Hvad siger du – hjem, så'd'n en hovedstadskvinde
hun kommer da aldrig til Vandborg at bo!
Jovist, næste år et palads vi vil finde
Nej, det skal du aldrig få mig til at tro.

Hun kommer, hun kommer, det har hun bedyret
herhjemme i Vandborg hun slutter sin færd
og så skal hun stå i cafeen på fyret
og kigge på kunsten på væggene der.

Så var der en sang om en af dem, der får Vandborgs fællesliv til at fungere.

Den stressede Vandborger (Niels Jacobsen)

mel. Heksedansen, Gitte Vejbæk sang.

Se her har vi manden fra Vandborg sogn
med planer og træ og cement i sin vogn
med stænk af panik i sin laden og gøren
for festival, sti og revy står for døren
hans frokost og middag blir skyllet ned
ved aftenstid er der slet ingen fred
for møder skal passes og ovne skal tændes
og dette og hint lukkes op og ned
Ja, tiden er så kort han tænker – måske
at han kan nå lidt mere inden påske.

Når klokken slår seks på hans vækkeur
så vågner han brat af sin korte lur
for nu skal der graves og tømres og køres
der er ingen ende på hvad der skal gøres
sit arbejde har han for længst sagt op
familien den visner fra rod til top
og maven den syrer og hænderne ryster
af kaffen der blir taget ind med drop
for tiden er så kort og den skal nyttes
når alle Vandborgs brikker de skal flyttes.

Og dagen den går i en heksedans
kalenderen bruges som sjette sans
når bare en time den helt er hans egen
så kan han vel buskrydde stien på vejen
Så dratter han ned i en stol midt på da'n
og fumler nervøst med den næste plan
han når knapt at nyde det øl han har brygget
mens konen hun sad der i biogan
for tiden er der jo når blot man slider
og knokler på når ingen andre gider.

mel. Jens vejmand:

Så skabte han for andre
lidt liv i vores sogn
men da det led mod julen
så kom de med en vogn
det var vor vandborgenser
han misted ånden brat
de kørte ham til Gødstrup
en kold decembemat.

Der står på vandborg fælled
et shelter og en hest
og fælleshuset stråler
i hverdag og i fest
en tak til vores borger
om end den er lidt sen
godt der er mange af os
og ikke bare een.

Og så en anden person med initiativ:

Stein Bagger(Michael Johnsen)

mel. Jeg er på rekreation, Michael Johnsen sang.

Se, hvor er vor verden dog fantastisk
alt kan købes og handles
når bare man har et kort af plastic.

Jeg skuer over vandene
ser fisk der venter på at bli' flået
Der er altid nogle, der vil tjene ekstra
uden at lave noget.

Så er man bare lidt fiks som jeg
er der altid nogle at blænde
risikoen er minimal
så jeg vælter mig i penge.

Jeg er til spekulation
og jeg har lige fået min første million
bare se, hvad jeg har lavet
det er skønt at være så begavet.

Hvor er det dejligt og nemt at være yuppie-smart
se hvor de skraber og bukker
det synes jeg faktisk er rart.

Alle vil gerne være med
så spring på før toget kør'
i mit cirkus af papir og tal
bli'r man nemlig forblændet og skør.

Så længe vi lukker øjnene
og tænker på afkast og optioner
så skider jeg på, hvad der ellers sker
bare jeg har masser af kroner

Jeg er til....

Se nu bare ved vaskefadet, der står de kvaj ved kvaj
hvorfor ikke bare lukke og slukke og
ta' en tur til Dubai.

Har man knoklet så hårdt som jeg
trænger man til ferieglæder
så nu ta'r jeg til USA
og opsøger nye steder.

Der var måske en enkelt bank
der skred, men jeg bukker og takker
nu ta'r jeg afsted på ny
farvel og tak fra Stein Bagger

Jeg er i isolation
og jeg vil ikke bytte for en million
for nogle her vil ikke glemme
det var dem selv, der var altfor nemme.

SF var blevet forbigået ved konstitueringen af det nye byråd:

Arnes vise (Bodil Hauskov)
mel. Jeg er havren, Kurt Berthelsen sang.

Tre SF-er ind i byens råd!
Vi var glade, vi var klar til dåd.
Men da rådet blev konstitueret
var vi bare ikke inviteret.

Sådan noget er jo helt forkert,
og det gør det hele meget svært,
ja, vi undrer os, kan ikke se,
hvordan Flyvholm kunne få den ide.

Her har han råbt op om åbenhed,
samarbejde, og så vidt jeg ved,
har han hørt lidt om demokrati,
men det kan han vistnok ikke lide.

Demokratisk praksis du er jo ej,
når det går på tværs af Flyvholms vej,
den som vil det, Flyvholm ikke vil,
skal man ikke tage hensyn til.

Flyvholm, hvad vil du på den galej?
Det, du gør, det gavner ikke dig,
for nu ser vi, du har budt os trods,
fordi du er hunderød for os.

Fra SF's hovedbestyrelse lød der dog mildere toner:

SF-visen(Kaj Lauridsen)
mel. Se Venedig og dø, Maibritt Christensen sang.

Kære Flyvholm, jo nu synger vi igen
kære du huske os fra SF, kære ven
det var os, der fik et formidabelt valg
men du glemte helt at se på vores tal.
Så vi foreslog en rød borgmester her
det har vi fortrudt, ja, vi kunne næsten krumme tæer
Erik Flyvholm, åh - åh - åh, Erik Flyvholm
du er vor bedste ven.

Men vi var eddermame sure, da du glemte os
det var lige før at du sku´ ha´ et los.
Overalt er vort parti jo populær
så hvorfor er vi det ikke osse her.
Vi vil rose alle som vi ikke før ku´ li´
konservative, åh – åh – åh, Dansk Folkeparti-i
I er vor bedste ven (ner).

Men hvis vi kommer ind i varmen, ka´ du stole på
at vores røde skjorter vil vi farve blå
og besætte huse, det er klart forbi
og ikke smide brosten mod vort politi
at stå vagt om kongehuset, vi forstår
og at det er slut med drillerier, hvis vi får
udvalgsposter, åh – åh – åh, udvalgsposter
helst med ko og kultur
la – la – la, la – la – la, la – la – la,
la – la – la, stem SF.

Et lille hjertesuk over den ufarbare sti i Vandborg Ådal:

Bodils sang(Bodil Hauskov)

mel. Jeg elsker den gamle.., Gitte Gade sang.

Her sønden i Vandborg, der springer en kilde
der baner sig vej gennem bakkerne ned.
Det yndigste landskab, som gerne vi ville
at andre sku´ kende og glæde sig ved.

Den klukker afsted mellem brombær og tidsler
den vender og vrider sig rundt om hvert træ
og dybt under vejen, vi hører den risle
og kommer omsider til dalen i læ.

Dernede i dalen den flyder så stille
og ligner jo næsten en fin lille bæk
der indbyder køer til tørsten at stille
og når Ferring sø, hvor den så flyder væk.

Vi laved´ en sti, hvor man nu kan spadsere
langs kilden og bækken og styrke sin sjæl.
Men Å fremfor kilde, det lyder af mere
og hvad den skal hedde, bestemmer vi selv.

Med Vandborg Ådal vi nu reklamerer

?

?Jeg mangler resten af teksten

Slutsang (Michael Johnsen)
mel. Midt om natten, alle sang.

Nu har I fået indtryk af landets temp´ratur
i revyen
Vi håber I har nydt vores TV-Zappetur
i revyen
Vi mente det kærligt og vi ønsker I vil ta´
det sure med det søde og fik noét at grine af
Åh, ja
I revyen.

Vi tror i bli´r indtil klokken den er to
midt om natten
for vi vil ned og slide vores gamle dansesko
hele natten
vi håber I i morgen vil huske, hvad I så
at alvor uden spøg, skal man ikke stole på
for ellers kommer havenissen nemlig på besøg
igen
midt om natten.

Åh, vi slutter
håber I fik det hele med.

2011:

Vildmarken Kalder, var titlen og scenen var Vandborg fæled.

Intro (Niels Jacobsen)
mel. Vi maler byen rød, alle sang

I sidder godt i sædet, tænker hvad skal der nu ske
I betaler jo gildet, det klart at I vil se
hvad I får for pengene, mon det bli'r så som så
hvis I synes det er lidt tyndt er det værd at tæænke på:

Vi laved scenen om og banked alt det gamle ned
vi slæbte tømmer rundt og skrued skruer i
vi satte loft og vægge op i en uendlighed
men da det endelig var færdigt og forbi
så holdt vi fri.

De briller I har på de hjælper ikke meget på
det som vi her i aften knap har fået op at stå
For selv om scenen den er ny og lyset er i top
Nytter det ikke stort hvis selve revyen den er et flop

Vi laved scenen om og det tog vores energi
vi trodsed kulden og familien blev forsømt
vi saved plader som vi laved fine huller i
og da vi started på revyen lidt på skrømt
var ho'det tømt

Sidder I stadig og håber
venter det bedste trods alt
selvom i skriger og råber
Ender det helt sikkert galt
(ender det helt sikkert galt)

Vi laved scenen om og det må I så nøjes med
det var vist bedre med et andet kompagni
så vi fordufter lisså stille til et andet sted
så når nu tæppet går til side så er vi
ja når nu tæppet går til side så er vi
nok lusket af

Store dele af Vandborgs befolkning var flyttet ned på fælleden, blandt andre Arne Noe:

Stable i bunke sang (Niels Jacobsen)
mel. Karl Nielsen, Michael Johnsen sang.

Og jeg blev valgt ind med en hel masse stemmer
de gode de smilede og de onde græd
Så kom jeg i udvalg og kigged på sager
og sager og sager, sager hele dagen lang
og no´n la´ jeg så´n og andre la´ jeg så´n
og no´n gik i kurven og no´n for sig selv
og no´n var for svære, dem la´ jeg for sig selv
og no´n var for triste, dem la jeg for sig selv

og tralalulalalej og ----- muge ud

I no´n var der huller, dem la´ jeg til side
i no´n var der mangler, dem la´ jeg for sig selv
I no´n var der sprængstof, i no´n problemer
dem lagde jeg til side i en bunke for sig selv
i no´n var der orm, dem la jeg for sig selv
en del var mærkesager, dem la´ jeg til mig selv.

og tralalulalalej og ----- hej for mig

men nu´ de vokset op og ble´t til mange fler
som nu er vokset op og er ble´t til mange fler
som nu er vokset op og er ble´t til mange fler
som nu er vokset op og er ble´t til mange fler
(klaverafslutning)

Så et hjertesuk over Lemvigs byplanlægning:

Lemvigs ”pris” (Niels Jacobsen)
mel. sangen om Larsen, Thomas Vejbæk sang.

Her er en sang om en by som vi kender
og som vi kommer i næsten hver dag
men vi er bange for hvordan den ender
for byen vented´ vi os rigtig meget af
Det ku´vær´så godt og så´ det faktisk skidt

Den lå så dejligt i hullet ved vandet
med købstadshuse og kirke og havn
med blå og grønt så forunderligt blandet
og Lidenlund blev byens kælenavn
Det ku´vær´så godt og så´ det faktisk skidt

For når nu alle de smukkeste gader
der før var både til lyst og til gavn
blev plastret over med grimme facader
i handelsstandens uangribelige navn
så ku´ det vær´så godt men det var faktisk skidt

Så blev der lavet et utal af planer
man havde nærmest intet andet valg
men de blev lavet af no´n der knapt aner
at verden den er mer end bare køb og salg
Det ku´vær´så godt og så´ det faktisk skidt

Og det var havnen der først blev planeret
som europæisk tilskudsfuskeri
Og så blev havnemiljø´t destrueret
for parkering og et skindødt fiskeri
Det ku´vær´så godt og så´ det faktisk skidt

De havde tænkt sig et sted a´la´ vestfyn
Med restauranter og fiskeudsalgssted
Men fiskehandlen lå helt ud´ i vestby´n
Og det hele lukker lisså´ stille ned
Det ku´vær´så godt og så´ det faktisk skidt

Og så de chancer de hver gang forpasser
for lidt forskønnelse af vores by
for når de vælter de grimme kasser
så skyder endnu værre bare op påny
Det ku´vær´så godt og så´ det faktisk skidt

Har de mon tænkt sig, dem på vores rådhus
der ellers ofte tænker i økonomi
at hvis butikken den ligner et skodhus
så køber man så lidt som muligt i Lemvig
Det ku´vær´så godt og så´ det faktisk skidt

De havde tænkt sig så mangt og så meget
men hvis nu kunder og turister si´r stop
så kø´r det ikke for alle de købmænd
som man ikke ka´ få til at vågne op
det ku´ bli´så godt men nu´det faktisk skidt

Folkene på fælleden taler om Vandborgs glæder:

Vandborgsangen (Kaj Lauridsen)
mel. Mormors kolonihavehus, Gitte Smith sang.

Vandborg fæled – Fælleshuset,
Vandborg ka´ det – mærk jer suset,
dem, der siger vest for verdens ende,
de sku´ lære stedet her at kende.
Det er et sted – en symfoni
af ting, som man ka´ delta´ i
befolket med enorm energi.

Vandborg Fælleds små hoteller
de kan bruges, når det gælder,
altså gælder om logi for natten,
men så er der altså det med katten.
Godsejeren og så hans kat
fallit og ud af godset sat,
nu bor de på Råbjergvejs Hotel Smat.

Vores Ib´er går og graver
altså ikke i vore haver,
nej, de graver i de gamle sager
hvad der skete på Lars Tyndskids ager.
Men ka´ det tåle dagens lys,
var her en smugkro, mord og gys,
Nej, uha, det må vær´ udenbys.

Sti til søen gennem slugten
hvis kørt gylle, nyd så lugten,
ja for vores sti har flere stjerner,
økologisk, det er så moderne.
Men bli´r den brugt? Ja pø om pø
måske kun af en enkelt frø
og´n tysker, der for vild i vor bøj.

Solen går ned over fælleden
og på himmelen lyser fyret igen
musikanter spiller – melodier
en dejlig dag med fine fantasier.
Er Vandborg udkant? Ikke spor!
Kom bare her, fordi vi tror
At lykken findes her hvor vi bor.

Mens de flygtede Vandborgere prøver at falde i søvn på fælleden, går Lærer Visholm fra Vandborg skole igen og synger:

Visholms sang (Visholm og Bodil Hauskov)
mel. Droslen slog i skov sin klare trille, Arne Noe sang.

Kære børn, hvem Gud forstand har givet
lad os se, I alle hjælper til.
Ret med flid at give agt på livet
til dets underfulde glans og spil.
Gør vor kære nye bygning ære
lær og gransk kun med alvorlig flid.
Så hver gang det rigt skal frugter bære
hvad I lærte i jer barndomstid.

Herregud, hvor har de alt forvandlet,
ingenting er på sin rette plads.
Hvordan er det dog, de har behandlet
vores kære skoles idrætsplads.
Se, her ligger folk omkring i dynger
alle er de løbet hjemmefra.
Den elendighed mit hjerte tynger
Vandborg er jo rent fortabt i dag.

Slutsang (Michael Johnsen)
mel. Always look at the bright side, alle sang.

Vi ta´r tilbage til hverdagslivet igen
Enhver ku´ se hvor det nye samfund gik hen
På trods af intentioner, blev både mænd og koner
forenet, som det jo sig hør og bør
Og alle vores drømme
om livet i det grønne
dem må vi drømme om, hvis vi da tør.

Tæl kun de lyse timer
og livet gi´r lov
til om natten at drømme sig til lidt sjov
nu har vi prøvet at spille
den hånd som de færreste vil få
så hvis I ikke sover
så tror jeg vi lover
en aften, det er værd at huske på.

Tæl kun de lyse timer, når dagen bli´r grå
vælg kun de lyse timer, så skal det nok gå.